

prima instanță - (Judecătoria Centru, mun. Chișinău) N. Mămăligă
instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu

ÎNCHEIERE

05 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadî
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Primarul general al municipiului Chișinău,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Oficiului teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Primarului general al municipiului Chișinău, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Proinvest Global”, cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, casată hotărârea Judecătoria Centru, municipiul Chișinău din 22 octombrie 2016 și emisă o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată a fost admisă,

c o n s t a t ă :

La 03 februarie 2016 Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Primarului general al mun. Chișinău, intervenient accesoriu SRL „Proinvest Global”, solicitând anularea dispoziției Primarului general al mun. Chișinău nr. 1071-d din 10 decembrie 2015 „Cu privire la reamplasarea gheretei SRL „Proinvest Global” din str. Crizantemelor, colț cu str. Spicului, 6”.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că la 10 decembrie 2015, Primarul general al mun. Chișinău a emis dispoziția 1071-d din 10 decembrie 2015 „Cu privire la reamplasarea gheretei SRL „Proinvest Global” din str. Crizantemelor, colț cu str. Spicului, 6”.

Susține că în conformitate cu art. 64 din Legea nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, efectuând controlul de legalitate a deciziei menționate, a stabilit că aceasta a fost emisă cu încălcarea prevederilor legislației în vigoare.

Astfel, prin notificarea nr. 1304/OT4-2625 din 28 decembrie 2015, a solicitat abrogarea dispoziției menționate, însă în termenii stabiliți de legislația în vigoare, răspuns la notificare nu a parvenit.

Menționează că potrivit art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, primarul asigură executarea deciziilor consiliului local.

Astfel, prin decizia Consiliului municipal nr. 13/4 din 27 decembrie 2007 a fost aprobat Regulamentul privind eliberarea autorizațiilor de funcționare a unităților

comerciale și de prestare a serviciilor sociale pe teritoriul mun. Chișinău, în conformitate cu care, autorizația de funcționare a unităților comerciale și/sau de prestări servicii este un act administrativ individual eliberat de către Direcția comerț, alimentație publică și prestării servicii, act ce atestă dreptul titularului autorizației de a amplasa unitatea comercială și/sau de prestări servicii în locul (terenul, localul, incinta) stabilit și de a desfășura activități comerciale și/sau de prestări servicii pentru o perioadă stabilită, cu respectarea obligatorie a condițiilor de autorizare prevăzute de prezentul regulament.

Reieșind din prevederile menționate, unitățile comerciale (inclusiv gheretele) se amplasează și funcționează în baza autorizației de funcționare eliberată de Direcția comerț, alimentație publică și prestării servicii, și nicidecum în baza dispoziției Primarului general, iar pentru perfectarea acesteia, beneficiarul urmează să depună o cerere, care se examinează în modul stabilit de regulament menționat mai sus.

Reține că, deoarece ghereta vizată în dispoziție a fost amplasată până la momentul emiterii dispoziției nr. 1071-d din 10 decembrie 2015 în perimetrul str. Crizantemelor, colț cu str. Spicului, 6, deținând autorizație de funcționare în acest sens, reamplasarea acesteia pe o altă stradă necesită eliberarea unei noi autorizații de către Direcția comerț, alimentație publică și prestării servicii, în conformitate cu prevederile Regulamentului privind eliberarea autorizațiilor de funcționare a unităților comerciale și de prestare a serviciilor sociale pe teritoriul mun. Chișinău.

Astfel, reamplasarea gheretelor în cartier nu este altceva decât amplasarea de noi gherete, întrucât gheretele care urmează a fi reamplasate, trebuie să dețină în mod obligatoriu autorizații noi de funcționare pentru noul loc de amplasare.

Prin urmare, invocă că Primarul general al mun. Chișinău nu dispune de competența reamplasării gheretelor, întrucât prevederile normative citate supra stabilesc în mod expres conduita ce urmează a fi respectată, careva excepții de la cadrul normativ menționat nu pot fi admise, pentru a nu crea precedente negative în acest sens.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 22 octombrie 2016 s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Oficiului teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, împotriva Primarului general al mun. Chișinău intervenient accesoriu SRL „Proinvest Global”, cu privire la contestarea actului administrativ.

Ne fiind decacord cu hotărârea primei instanțe, la 15 noiembrie 2016 Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a declarat apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2017 s-a admis apelul declarat de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat.

S-a casat hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 22 octombrie 2016 și s-a emis o nouă hotărâre prin care, s-a anulat dispoziția Primarului general al mun. Chișinău nr. 1071-d din 10 decembrie 2015 „Cu privire la reamplasarea gheretei SRL „Proinvest Global” din str. Crizantemelor, colț cu str. Spicului, 6”.

La 30 mai 2017 Primarul general al mun. Chișinău a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2017 și emiterea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă acțiunea.

În motivarea recursului a invocat că nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii în fond, nu au fost dovedite circumstanțele considerate ca fiind stabilite și au fost încălcate și aplicate greșit normele de drept material.

Consideră că la examinarea pricinii instanța de apel nu a determinat circumstanțele reale, a dat o calificare greșită raportului material litigios, greșit a

soluționat conflictul dintre normele cuprinse în diferite acte normative și, prin urmare, greșit a interpretat legea și analogia ei.

Susține că, în calitate de autoritate publică locală executivă, potrivit prevederilor art. 29 alin. (1), lit. k) din Legea nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, Primarul general a eliberează autorizațiile și licențele prevăzute de lege, iar potrivit art. 32 alin. (1) din legea sus menționată, primarul emite dispoziții cu caracter normativ și individual.

Totodată, conform art. 15 alin. (3) lit. a) din legea nr. 136 privind statutul municipiului Chișinău, Primarul general eliberează autorizații și alte acte permissive prevăzute de lege, având dreptul de a le suspenda din motive temeinic justificate.

Respectiv, afirmă că actul contestat a fost emis în mod legal, conform competenței și atribuțiilor sale.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, având în vedere că copia deciziei instanței de apel, expediată în adresa recurentului la 10 aprilie 2017, a fost recepționată la 04 mai 2017 (f.d. 109), recursul se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [*cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230*]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei, pct. 85*). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45*).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (*a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39*).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (*Helmers împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A*).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Primarul general al mun. Chișinău nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul Primarului general al municipiului Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Valentina Clevadî

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari